

Sygn. akt III AUa 835/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bogdan Świerk (spr.)
Sędziowie:	SA Teresa Czekaj SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. w Lublinie

sprawy K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 3 lipca 2012 r. sygn. akt VII U 2160/12

oddala apelację.

III AUa 835/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lutego 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił wielkość kapitału początkowego dla K. K.. Do ustalenia wysokości tego kapitału organ rentowy nie uwzględnił okresów: od dnia 3 grudnia 1973 r. do dnia 31 marca 1978 r. oraz od dnia 18 kwietnia 1978 r. do dnia 31 marca 1980 r. w których K. K. podlegała ubezpieczeniu w byłej Czechosłowacji ponieważ otrzymuje ona świadczenie emerytalne z czeskiej instytucji ubezpieczeniowej.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczona zakwestionowała poprawność odmowy uwzględnienia w jej stażu ubezpieczeniowym okresów: od dnia 3 grudnia 1973 r. do dnia 31 marca 1978 r. i od dnia 18 kwietnia 1978 r. do dnia 31 marca 1980 r. a poza tym zawarła informację, że nie otrzymuje świadczenia emerytalnego z czeskiej instytucji ubezpieczeniowej.

Po jego rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 3 lipca 2012 r. zmienił wskazaną wyżej decyzję i zobowiązał pozwany organ rentowy do ustalenia kapitału początkowego dla K. K. z uwzględnieniem spornym, między stronami, czasem jej zatrudnienia, jako okresów składkowych.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na poniższych ustaleniach faktycznych oraz ich ocenie prawnej: w okresach od dnia 3 grudnia 1973 r. do dnia 31 marca 1978 r. i od dnia 18 kwietnia 1978 r. do dnia 31 marca 1980 r. K. K. pracowała w byłej Czechosłowacji i podlegała tam ubezpieczeniu. Jej zatrudnienie w tym kraju opierało się na stosownej umowie międzynarodowej zawartej przez Czechosłowację z Polską Rzeczpospolitą Ludową. Fakty te nie są sporne między stronami. Ubezpieczona nie pobierała świadczenia z czeskiej instytucji ubezpieczeniowej z tytułu wykonywania zatrudnienia i podlegania ubezpieczeniu w wyżej wskazanych okresach.

Zgodnie z przepisem art. 174 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej podawanej jako ustawa o FUS) przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie tej ustawy okresy składkowe wskazane w jej art. 6. Okres podlegania ubezpieczeniu jest okresem składkowym. Stąd odwołanie ubezpieczonej uznał sąd za uzasadnione. W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy, uzasadniając odmowę zaliczenia ubezpieczonej spornych okresów, powołał się na regulacje zawarte w art. 48 rozporządzenia Rady EWG nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we wspólnocie. Według sądu pierwszej instancji powołanie to jest chybione ponieważ cytowane rozporządzenie Rady EWG nie obowiązywało w dacie wydania decyzji przez organ rentowy. Zostało bowiem uchylone przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Dlatego w ocenie sądu pierwszej instancji decyzja pozwanego kwestionowana przez wnioskodawczynię jest wadliwa i z tej przyczyny podlegała zmianie.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wywiódł pozwany organ rentowy wnosząc o jego zmianę przez oddalenie odwołania K. K..

Skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego – przepisów art. 174 ust.1 i ust.2 ustawy o FUS w związku z art. 57 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. nie wskazując w treści zarzutu w jaki sposób nastąpiło to naruszenie, oraz sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, że z tytułu wykonywania zatrudnienia w byłej Czechosłowacji w wymiarze powyżej 12 miesięcy wnioskodawczyni nie przysługuje świadczenie z zagranicznej instytucji ubezpieczeniowej.

Według pozwanego zagraniczne okresy ubezpieczenia, dłuższe niż jeden rok, z tytułu których może zostać przyznane prawo do świadczenia z tego ubezpieczenia obciążają zagraniczną instytucję ubezpieczeniową. Stąd nie one podlegają uwzględnieniu przy obliczaniu wielkości kapitału początkowego. Wnioskodawczyni ubiegała się o emeryturę w czeskiej instytucji ubezpieczeniowej. Jej wniosek nie został jednak uwzględniony ale z tej przyczyny, że nie osiągnęła ona wymaganego przez prawo czeskie wieku emerytalnego wynoszącego w jej sytuacji 60 lat i 4 miesiące życia. Nie można więc wykluczyć, że po spełnieniu przesłanki osiągnięcia wieku emerytalnego wnioskodawczyni uzyskuje za sporne okresy świadczenie z czeskiej instytucji ubezpieczeniowej. Stąd brak było podstaw do uwzględnienia tych okresów do obliczania przez organ rentowy wysokości kapitału początkowego ubezpieczonej.

Pełnomocnik pozwanej złożyła odpowiedź na apelację w której wniosła o jej oddalenie powołując się na wykładnię prawa ,w tym przedmiocie, dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 września 2009 r. II UK 30/09.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje: w aktach rentowych wnioskodawczyni (k.4 tych akt) znajduje się zaświadczenie z dnia 6 marca 1982 r. wystawione przez Urząd Wojewódzki w L. Wydział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych. Wynika z niego, że w spornych okresach wnioskodawczyni pracowała w byłej Czechosłowacji i do tej pracy została skierowana przez wystawcę zaświadczenia. Te okresy jej zatrudnienia w oparciu o zarządzenie Nr 47 Ministra Pracy Płac i Spraw Socjalnych z dnia 13 grudnia 1973 r. mają być traktowane na równi z zatrudnieniem w kraju.

Należy podzielić argumentację wskazaną w odpowiedzi na apelację. Do orzeczeń Sądu Najwyższego cytowanych w tej odpowiedzi można jeszcze dodać wyrok tego sądu z dnia 1 września 2010 r. II UK 77/10 – LEX 1112897. Zatem wykładnię prawa w orzecznictwie sądowym w tym przedmiocie należy uznać za jednoznaczną i utrwaloną. W sytuacji wnioskodawczynie, gdy świadczyła ona pracę w byłej Czechosłowacji na podstawie odpowiedniego skierowania do tej pracy, to czas tej pracy podlega uwzględnieniu do stażu ubezpieczeniowego, jako okres składkowy, na podstawie przepisu art. 6 ust.2 pkt.1 lit. c ustawy o FUS, mimo, że składki na ubezpieczenie nie zostały uiszczone w krajowej instytucji ubezpieczeniowej. Dlatego na podstawie art. 174 ust.2 pkt.1 ustawy o FUS sporne między stronami okresy stanowią także podstawę do obliczenia wysokości kapitału początkowego K. K.. Wskazywane przez sąd pierwszej instancji i przez pozwanego normy prawa europejskiego przy tym roszczeniu wnioskodawczynie nie znajdują żadnego zastosowania dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej skoro przedmiotem tej sprawy nie jest jeszcze świadczenie z ubezpieczenia, a jedynie fakt dotyczący specyficznej regulacji prawa państwa członkowskiego. Dopiero przy ustalaniu na rzecz wnioskodawczynie prawa do emerytury obowiązkiem organu rentowego będzie sprawdzenie czy z tytułu zagranicznego okresu ubezpieczenia uzyskała ona świadczenie z tego ubezpieczenia z instytucji ubezpieczeniowej właściwej dla miejsca wykonywania pracy i ewentualne odliczenie obecnych spornych okresów ze stażu ubezpieczeniowego z którego będzie wyliczane świadczenie krajowe.

Zatem wszystkie zarzuty apelacji należy ocenić jako chybione a przez to apelacji pozwanego organu rentowego odmówić słuszności. Jako bezzasadna apelacja ta podlegała oddaleniu.

Z tych więc względów i z mocy art. 385 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.